

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 253/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Д., адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.2688/10 од 08.11.2013. године и Вишег суда у Лесковцу Кж бр.52/14 од 03.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.2688/10 од 08.11.2013. године и Вишег суда у Лесковцу Кж бр.52/14 од 03.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр.2688/10 од 08.11.2013. године окривљени Д.Д. оглашен је кривим да је извршио кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде и одређено да ако казну не буде платио у овом року иста се има заменити казном затвора и то сваких започетих 1.000,00 динара казне једним даном затвора.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени да плати суду на име паушала износ од 9,000,00 динара а приватном тужиоцу Д.А. на име трошкова овог поступка износ од 191.710,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом према окривљеном Д.Д. одбијена је оптужба да је учинио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ јер је окривљени за ово кривично дело већ правноснажно осуђен, а на основу члана 422. тачка 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж бр.52/14 од 03.02.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Д. и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.2688/10 од 08.11.2013. године.

Захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда поднео је бранилац осуђеног Д.Д. адвокат Д.П. из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. у вези става 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће преиначити другостепену одлуку тако што ће укинути првостепену одлуку и предмет вратити на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Д. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као разлог подношења захтева наведено је да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучној чињеници, чиме се указује на повреду Закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП која је учињена у првостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**